

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Pastor Sørensen & Co. 1968

Citation: Wied, Gustav: "Pastor Sørensen & Co. 1968", i Wied, Gustav: *Pastor Sørensen & Co. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 89.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied09val-shoot-idm140642143228464/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Pastor Sørensen & Co. 1968

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

— Jo, jeg spurgte jo Apotekeren, hvad jeg skulde hos Præsten . . . Jeg skulde op til ham med en Attest om, at jeg vilde omgaas forsvarlig med Giften og hverken æde selv af den eller forgive Kone, Børn, Pige, Okse eller Asen. Det skulde jeg skrive under paa med Haand og Segl og tre Fingre i Vejret. Og saa skulde Præsten derefter bevidne, at jeg var værdig til at faa Arsenik . . . Jeg tror Guhjælpeme, at Maren rider dem allesammen! Havde det endda været Borgmesteren eller Amtmanden, eller Dyrlæge Nannestad . . . men Præsten!

— Det maa jo være en gammel Forordning, formodede Knagsted — fra den Tid, da man mente, at Præsten var den, der bedst kendte sine Sognebørn.

— Jamen den Tid er sgu da forgyldemig forbi for længe siden! . . . Og saa kommer han her, Pastor Sørensen, og standser mig paa Gaden og spør', hvorfor mine Døtre ikke er bleven konfirmerede? Hvad rager det ham! . . . Og hvordan vi tilbringer Juleaften! . . . Med Gaasesteg og Æbleskiver, Hr. Pastor, sagde jeg . . . og Juletræ og Punch og Drukkenskab og Halløj paa de gamle Nordboers Vis. Og vil Pastoren drikke med, skal De være velkommen!

— Du er nu lidt for haard, Adolf . . .

— Nej, jeg er ikke, Mor . . . ! Hvorfor skal Præsterne ha' Lov til at være næsvise? Hvis jeg rendte rundt og snusede i andre Folks Affærer, saa fik jeg sgu paa Pusterøret . . . Har De for Resten lagt Mærke til, Tolder, hvor forbausende mange Præster, Højskoleforstandere og Bondepolitikere, der ligner kastrede Ræve?

— H—nej, jeg har ikke . . .

— Jo; og det tror jeg er paa Grund af, at de allesammen gaar rundt med en daarlig Samvittighed, fordi deres magre Gerninger svarer saa lidt til deres fede Ord.

— Og Rotterne? spurgte Knagsted.

— Rotterne? Hvad for Rotter?

— Dem, De vilde give Arsenik; hvordan lever de?

— I bedste Velgaaende! . . . Jeg har tænkt at købe den første Præst, der dør her i Omegnen, og sætte ham for dem; saa fortrækker de sgu nok.